

† Lov og Evangelium

ISSN 2387-5275

NR. 2

FEBRUAR 2019

55. ÅRGANG

Foto: Ingeborg Næss

«La himmelen glede seg og jorden fryde seg, la havet bruse
og alt som fyller det! For han (Herren) kommer for å
dømme jorderiket.» Sal 96:11;13

Oppbyggelig blad på evangelisk, luthersk grunn

BLADET LOV OG EVANGELIUM

utgis av Norsk Luthersk Lekmannsmisjon.
Det er gratis og kommer med 10 nummer i året.
Frivillige gaver kan sendes kasserer i NLL.

Abonnement, oppsigelse og adresseendring:

Fredrik Heian, Dalenveien 732,
3160 Stokke. Tlf. 901 94 758
E-post: fredrik_heian@hotmail.com

Redaktør: Ingar Gangås, Følstadvegen 135,
7690 Mosvik. Tlf. 901 51 234
E-post: ingar.gangas@live.no

Redaksjonsråd: Per Bergene Holm,
Dag Rune Lid og Ragnar Opstad
Layout: Kristian Mehl Gangås

NORSK LUTHERSK LEKMANNSMISJON

ble grunnlagt i 1963 av venner av den luthersk-rosenianske forkynnelse, og ønsker å forkynne Guds ord i skrift og tale både i Norge og ute på misjonsmarken. NLL støtter den lutherske kirken i Moldova og luthersk litteraturarbeid i Bolivia og Peru.

Formann: Reidar Heian, Elvedalsveien 175,
3158 Andebu. Tlf. 414 95 526
E-post: reidarheian@outlook.com

Sekretær: Konrad Fjell, Laskengrenda 44,
3221 Sandefjord. Tlf. 915 10 064
E-post: konrad.fjell@gmail.com

Kasserer: Fossnesveien 13 B,
3160 Stokke. Tlf. 33 33 89 01
E-post: fossnes.kontor@gmail.com

Bankgiro: 3000 22 26193 / Vippsnr. 15095
Svensk kontonr.: 8169-5, 694 381 912-5

BIBELSKOLEN PÅ FOSSNES

ble grunnlagt i 1992, og eies og drives av NLL.
Skolen har både halvårig og ettårig kurs.

Skolen ønsker å formidle tillit til Guds ord og spørre etter de gamle stier (Jer 6:16), samt fremme arven fra lekmannsbevegelsen og våre lutherske lærefedre.

Adr.: Fossnesveien 13 B, 3160 Stokke
Tlf. 33 33 89 00 – Fax 33 36 56 65
E-post: bibelskolen@nll.no

Bankgiro: 3000 22 26193 / Vippsnr. 15095

Rektor: Per Bergene Holm, Holmveien 20,
3282 Kvelde. Tlf. 995 09 060
E-post: pbholm@online.no

INTERNETT: www.nll.no

Sann vekkelse

Kristen forkynnelse vekker *anger* og *tro*. I Augustana heter det: «Boten består egentlig av disse to stykker: det første er *angeren* eller den skrekk som jages inn i samvittigheten ved syndens erkjennelse; det andre er *troen*, som fremkommer av evangeliet eller avløsningen, og det er tro på at syndene forlates for Kristi skyld, og som trøster samvittigheten og frir fra skrekken».

– Forkynnelsen må spesifisere regningen når den taler om synden, og blottlegge selve rot-synden, som er vantroen (fritt etter Carl Fr. Wisløff). Tilhøreren må få høre loven, at han må omvende seg, for Gud er hellig og tåler ikke det minste fnugg av synd. Loven er Gud i hans anklage og dom.

Dernest skal forkynnelsen ikke være en tale *om* troen, men en forkynnelse *til* tro. Evangeliet vender seg til den som har gått fallitt på alt sitt eget. Det forteller om det som skjedde på Golgata, at Jesus døde for våre synder. Jesus har levd det liv som vi skulle ha levd. Han tok vår synd og straff på seg, for å gi oss *sin* rettferdighet. Evangeliet er Gud i hans tilgivelse og nåde.

Sann vekkelse fører til en «ny fødsel» og har alltid disse to kjennetegn: *sorgen over synden (syndenød)* og *gleden i Jesus Kristus (frelsesfryd)*. Du «mister» deg selv, men får Kristus i stedet.

Ingar Gangås

Åndeleg søvn og åndeleg død

Av Dag Rune Lid

Når Jesus skal beskrive den siste tid før han kjem att, tek han fram korleis alt Guds folk skal sovne åndeleg sett. For mange vil søvnen diverre føre til åndeleg død (Mat 25:1-13). Det er ikkje så lyst perspektiv Jesus tek fram, men likevel er det sanninga. Difor er det viktig å undersøkje om dette som Jesus her påpeikar er ein realitet i dag og i vår tid – og korleis det er med den åndelege søvn i mitt liv.

Åndshovdingen Ludvig Hope (1871-1954) var ein benåda reiskap til å vekkje mange sovande sjeler. Han seier noko talande om denne åndelege søvn i si tid: «Me kristne i dag har vanskeleg for å sjå vår eiga synd, og mykje av det syndige me seier og gjer, skjønar me ikkje er synd. Me søv». Dette vart sagt for 3-4 generasjonar sidan, og situasjonen har vel ikkje vorte til det betre.

Søvnen hjå brurmøyane som Jesus talar om i denne teksten, var likevel

ikkje av dødeleg karakter for alle. Halvparten av dei som har gått ut for å møte Jesus, mangla olje på lampen. Hjå dei var søvnen og fråfallet kome så langt, at Andens arbeid var sløkt (Mat 25:8). Desse hadde nok ytre sett ei vedkjenning, og dei vart rekna for kristne. Men søvnen var så djup at den hadde ført til åndeleg død.

For den som ynskjer å vite sanninga, vil det difor vere viktig å undersøkje om min åndelege søvn er av ein slik karakter at eg ikkje lenger eig den levande trua. Det ville vere forferdeleg om eg levde i sjølvbedrag, og eg ein dag skulle slå augo mine opp i den evige fortapinga, der elden aldri sloknar og ormen aldri døyr (Mar 9:44).

Den svenske vekkingspredikanten Carl Olof Rosenius (1816-1868) var ein Guds reiskap til å vekkje titusener av sjeler i heile Norden på 1800-talet. Når han skildrar søvnen i den truande sitt liv, beskriv han korleis det kan opp-

Innhold, februar 2019

Sann vekkelse. Av Ingar Gangås	side 2
Åndeleg søvn og åndeleg død. Av Dag Rune Lid	side 3
Født av Gud. Av Carl Olof Rosenius	side 6
Budet rammer samvittigheten. Av Øivind Andersen	side 8
Loven – den rette læremester til Kristus. Av Lars Fossdal	side 9
Møtekalender.	side 11
Nikodemus. Av Reidar Heian	side 13
Brudgommen lengter etter sin brud. Av Per Berge	side 16
En spesiell opplevelse. Av Ingar Gangås	side 20

levast og seier: «Det samme som før bekymret deg, og som virkelig er synd, kan du nå uten videre godta. Og du begynner etter hvert også å unnskyldde og forsvare dette. Så er da også lovens verk kvalt, og ditt hjerte og samvittighet er sovnet inn og forherdet». Det er skjedd ei utvikling i samlivet med Gud. Ein er ikkje redd synda lenger, og ein er etter kvart komen i ein forsvarsposisjon overfor Gud. Då er det søvnen og den åndelege død som råder, sjølv om ein ytre sett kan ha namn av å leve (Op 3:1).

Paulus skriv til sine vener i Tessalonika korleis det skal vere i den siste tida og seier: «Den lovause kjem etter satans verksemd med stor makt i løgn og teikn og under. Det går føre seg med allslags urettferd i forføring mellom dei som går fortapt, av di dei ikkje tok imot kjærleiken til sanninga, så dei kunne verta frelste. Difor sender Gud dei kraftig villfaring, så dei trur løgna» (2Tes 2:9-11).

Kva skjer når me ikkje lenger vil tru på sanningane me møter i Bibelen? Då seier Bibelen at Herren sender oss kraftig villfaring så me trur løgna. Når ein slik søvn har innteke hjarta, er det løgna sin far eg lyttar til, og eg trur han. Då er det han som fortel meg kva sanninga er.

Når situasjonen er komen så langt at menneske trur løgna, kan hyrdar til slutt stå fram og velsigne det som Guds ord forbannar. Dei forkynner ikkje sanninga (Jer 6:13-14). Det er det som no skjer mange stader i vårt kjære fedreland. Då er den åndelege søvn vorten

av ein slik karakter at Andens arbeid er sløkt (1Tes 5:19). Då er hyrdane vorte blinde vegleiarar som forfører folket. Dei søv. Om dei ikkje vender om, vil dei ein dag av Herren sjølv få høyre: «Vik frå meg, de som gjorde urett» (Mat 7:22).

Paulus skriv om fråfallet frå Herren, og kven forførerane er, i Romarbrevet kap.1. Då peikar han på ei side som også har med søvnen å gjere. Han konkluderer og seier at dei «held med dei som gjer det». Når ein held med,

“**Det ville vere forferdeleg om eg levde i sjølvbedrag, og eg ein dag skulle slå augo mine opp i den evige fortaping, der elden aldri sloknar og ormen aldri dør.**

forsvarar og legitimerer vranglærarane som fører sjelene vill, er dette også ei side av den åndelege søvn som Paulus åtvarar mot.

Korleis prøver Herren å vekkje? Den Heilage Ande, eller Sanningsanden som han også vert kalla, har alle truande motteke ved den nye fødsel (Joh 14:17). Sanningsanden si gjerning er mellom anna å vekkje og overtude om sanninga i den truande sitt samvit (Joh 16:8).

Når den truande kjem på kollisjonskurs med Skrifta, vil han i første

omgang kjenne det gjennom stikk i samvitet (Apg 2:37). Får ikkje Anden vekke, oppstår den åndelege søvn. Gjev ein ikkje Anden rett, kan det over tid føre til forherding slik at det til slutt ikkje er mogleg for han å nå inn lenger. Då er nådetida gått ut før levetida (Mat 12:31).

Skrifta viser oss mange døme på korleis den åndelege søvn opptrer i truande menneske sine liv. Dommaren Samson er eit talande døme på kva som skjer når Herren ikkje lenger får tale til hjarte og samvit. Han var ein utvalt Herrens reiskap i ei fråfallstid – driven av Anden. Men han veik av frå Ordet, og vart ikkje lenger redd synda. Skrifta legg ikkje skjul på resultatet: «Han visste ikkje at Herren hadde vike frå han» (Dom 16:20). Han var overtydd om at han enno tente Herren, men han levde i sjølvbedrag – han sov.

Eit anna døme er kong Saul. Han var eit utvalt Herrens reiskap, men han byrja å kompromissa og veik av frå Guds ord. Herren hadde talt klart til han i Ordet (1Sam 15), men Saul ville ikkje bøye seg for det. I staden vart han oppteken av kva menneske meinte, det me i dag gjerne kallar å vere politisk korrekt. Han vart oppteken av å få ære av menneske i staden for å bøye seg for Guds ord.

Så kjem profeten Samuel og påtalar at han er komen på kollisjonskurs med Ordet. Då svarar Saul: «Eg har gjort etter Herrens ord» (1 Sam 15:5). Men det var innlysande at han ikkje hadde gjort etter Ordet. Saul ville ikkje erkjenne synd som synd. Han sov.

Det hjalp ikkje om Saul var overtydd om at han hadde gjort etter Guds ord, for himmelen kom til motsett konklusjon. Den himmelske domen lydde: «Fordi du har vraka Herrens ord, har Herren vraka deg» (1Sam 15:23). Han vart vraka fordi han vraka Guds tale. Slik fekk den åndelege søvnen katastrofale følgjer i Saul sitt liv. Han var utvalt, men den åndeleg søvnen gjorde at han vart forkasta av Herren og til slutt forherda og fortapt, fordi han ikkje let seg vekke.

Om du og eg har tenkt oss til himmelen, treng me difor lytte til det Jesus seier om den siste tid. Det at me alle skal sovne (Mat 25:5), er ein bibelsk realitet, sjølv om du og eg ikkje trur det.

Eg kan gjerne forsvare mitt syn og mine tankar, som Saul til min døyande dag – men har eg forkasta Bibelens klare tale, har eg forkasta Jesus sjølv. Han er eitt med sitt ord. Då vil eg til slutt få høyre av Jesus: «Gå frå meg, alle de som gjorde urett» (Luk 13:27). Då er den åndelege søvn vorte til den åndelege og evige død for meg også, utan høve til oppvekking. Måtte ikkje det skje med nokon av oss!

Difor gjeld det at Herren får tale til deg og meg om søvnen i våre liv, medan det enno er nådetid. Som ein kristen treng eg dagleg å leve i vekkinga, der eg på ny og på ny let Anden overtyde (Joh 16:8). Har søvnen ført til åndeleg død, gjeld det at Bibelens ord kunne nå meg: «Vakna, du som søv! Stå opp frå dei døde, og Kristus skal lysa for deg» (Ef 5:14).

L&E

Født av Gud

Av Carl Olof Rosenius

«Men alle dem som tok imot ham, dem gav han rett til å bli Guds barn, ... de er født ... av Gud.»

Joh 1:12-13

Overfor en slik forklaring av Skrift-en selv om hvem som er Guds barn, burde alle troendes hjerter utvide seg av glede og forundring. Men de som tilraner seg dette navn i hovmodig selvsikkerhet, burde bli redde og vike tilbake.

Guds barn er *født av Gud*, sier Skriften. De er et underverk av Guds nåde. De er nye åndelige skapninger på jorden, og legger for dagen at de er blitt delaktige i guddommelig natur. Og dette er en virkning av den sanne, levende tro.

At vi blir Guds barn av nåde alene, ved tro, det er så trøstefullt at vi kunne gråte av glede. Men skulle vi ikke forstå og tenke på at her menes en slik tro som gjør at vi blir født av Gud? Eller kan en selvgjort, innbilt tro som ikke fører med seg at vi blir født av Gud, gjøre oss salige? Menneskene synes ofte godt om å kalle seg Guds barn. Mange smigrer seg også med håp om å være sanne kristne. Men de mangler ethvert tegn på den nye fødsel. Far ikke vill! Gud lar seg ikke spotte! Til slutt blir det ikke spørsmål om hvor meget forstand vi har hatt i hodet eller hvor mange ord vi har ført i munnen; men om det har vært sannhet i vår kristen-

dom, og om vi har vært født av Gud. Det kommer til å bli skrekkelig å ha hyklet seg gjennom verden med en trøst en har tatt seg selv, istedenfor å ha eid en tro som er født av Gud. Tenk å ha bedratt seg selv og andre med en løs forstandstro som ikke hadde noen

“
At vi blir Guds barn av nåde alene, ved tro, det er så trøstefullt at vi kunne gråte av glede.

”
kraft til å ydmyke hjertet eller gjenføde det og helliggjøre oss, men som bare besto i kunnskap og ord og noen religiøse øvelser, litt bønn, bibellesning og tale, som bare var til for å vinne kristnes tillit! Snart er slikt skuespill til ende. Så kommer den store og hellige som en har hyklet for, og sier: Det er forbi! Gjør regnskap! Og da, ansikt til ansikt med døden, når vi stilles nakne og avslørte for den Helliges øyne – hvor forferdelig om vi da hele tiden har hyklet! Nettopp fordi nåden er så stor og det himmelske barnekår så herlig, er det så farlig hvis det ikke er sannhet i vår kristendom. Derfor skal du alvorlig merke deg alvorret i Apostelens ord i vår tekst!

Han sier først: *Alle dem som tok*

imot ham, dem gav han rett til å bli Guds barn. Og dette å ta imot ham, forklarer han videre ved å tilføye: *dem som tror på hans navn.* Men se hvordan han fortsetter: De som ved troen er blitt Guds barn, er også *født av Gud.* Dette må vi innprente oss dypt! Den som skal kunne se Guds rike og leve med Gud som hans barn, må være født av Gud. Det guddommelige liv som bodde i mennesket før syndefallet og som Guds bilde besto i – det som gikk tapt da mennesket gjorde hva Gud advarte imot: *På den dag du eter av kunnskapens tre, skal du visselig dø* – dette guddommelige liv må atter opprettes i oss av Den Hellige Ånd gjennom en ny fødsel. Da blir vi på ny likeddannet med Gud, selv om dette bildet ikke blir fullkomment i oss før vi blir helt befridd fra den kjødets kledning som hindrer oss her på jorden. Uten at noen blir født på ny, kan han ikke se Guds rike. Vi får Guds rike av bare nåde; det står evig fast. Men du er aldeles uskikket til å leve med Gud og være sammen med ham i himmelen hvis du ikke blir født av Gud og får del i hans guddommelige natur. Gud er *hellig*. En vanhellig skapning tæres og pines i hans nærhet. Du må få en natur som er i slekt med Gud, bli et nytt menneske, som er skapt etter Gud, innen du kan bli salig i hans samfunn. Kjødets attrå er fiendskap mot Gud. Det trives ikke sammen med ham én dag, enn si en evighet. Derfor sier Kristus: Undre deg ikke over at jeg sa til deg: du må fødes på ny! Det som er født av kjødet, er kjød. Uten at noen blir født på ny, kan han

ikke se Guds rike. Og Johannes sier: De er født ikke av blod, heller ikke av kjøds vilje, heller ikke av manns vilje, men av Gud. Og Paulus sier det slik: I Kristus gjelder hverken omskjærelse eller forhold, men bare en ny skapning. Og Peter: For dere er født, ikke av forgjengelig, men av uforgjengelig sæd ved Guds Ord som lever og blir.

Hvem skal du tro, om ikke Herren selv? Kristus er jo kjærligheten og mildheten selv. Kristus og hans apostler må vi høre! Da nå Kristus og hans apostler vitner som med én munn at Gud har bestemt en slik veg for menneskene til frelse, at de må fødes på ny og få del i Guds natur – hvordan kan du da vandre mot evigheten uten å kjenne noe til dette?

*«Husandaktsboken»,
Lunde Forlag*

Endring av svensk kontonummer

NLL har fått ny konto i Sverige. Kontoen i Nordea vil bli avsluttet i løpet av dette året, og den nye kontoen i Swedbank er:

8169-5, 694 381 912-5.

Det er fint om alle i Sverige som tidligere har brukt den gamle kontoen 178 84 80-0, og som vil gi eller betale noe til NLL eller Bibelskolen på Fossnes, nå tar i bruk den nye kontoen.

Budet rammer samvittigheten

Av Øivind Andersen

«Men da budet kom, våknet synden til live. Jeg derimot døde. Og det viste seg at budet, som skulle være til liv, ble til død for meg. For synden benyttet seg av budet og dåret og drepte meg ved det.»

Rom 7:9b-11

En dag ble apostelen rammet i samvittigheten av Guds bud på en måte som han aldri hadde vært det før. Det skjedde da han møtte Jesus. Plutselig fikk han se seg selv som den han egentlig var. Og da var han i sannhet ikke lenger «uten lov». Da fikk han se at han midt i all sin ulastelighet etter loven ikke hadde holdt et eneste bud. Og da ble det om å gjøre for ham å rette opp dette og komme i et sant forhold til loven ved å gå inn for virkelig å gjøre etter den.

Hvordan gikk det da? Jo, da kom det liv i synden – det er grunntekstens uttrykk her. Istedenfor å bli rettferdig for Gud ved å gå inn for å holde budene, var det synden som tok anledning av budet og dåret – bedro – og drepte ham ved budet. Det budet som Moses skriver om: «Det menneske som gjør disse ting, skal leve ved dem» – det drepte apostelen – istedenfor å gjøre ham levende. Resultatet ble at han kort og godt sier: Jeg døde!

Dette betyr at det som apostelen alle dager hadde vært, men ikke tidligere hadde innsett, det kom nå for lyset: Han var død i sine synder og overtreidelser overfor Gud! Han – den ulastelige etter loven – var en hjelpeløs og fortapt synder som ikke hadde noe å skjule seg bakom overfor Gud.

På den måten virket loven erkjennelse av synd.

Denne apostelens historie er alle vakte menneskers historie. Hver og en som går inn for å ta Guds bud på alvor, gjør de samme erfaringene som apostelen gjorde. Loven vekker opp de syndige lystene som bor i vårt gamle menneske (Rom 7:5). Vi opplever at det ikke er stoff i oss til å bli rettferdige for Gud. Det er ikke nok med at vi ikke kan noe av egen kraft, men ikke engang ved Guds kraft kan vi bli rettferdige for Gud ut fra våre egne forutsetninger. Materialet i oss er råttent. Det er noe som er umulig for loven, noe som ikke engang Gud kan utrette med oss gjennom loven.

Men i Jesus Kristus har han gitt oss alt dette!

«Ved kilden»

Lunde Forlag, 1977

*Serie om loven og budene som
forts. i neste nr.*

Loven – den rette læremester til Kristus

Av Lars Fossdal

Det er røster som hevder at de ti bud ikke lenger gjelder. De skal derfor heller ikke forkynnes. Vi lever i dag i nådens tid. Loven gjaldt i den gamle pakt, mens evangeliet gjelder i den nye. Dette er en stor misforståelse. Evangeliet gjaldt også i den gamle pakts tid. Abraham ble ikke frelst ved gjerninger, men ved tro på Jesus (Rom 4:1-4). I Salme 32 prises det menneske salig som Gud tilregner rettferdighet uten gjerninger (ved evangeliet) og hvis synder er skjult (Rom 4:6-8).

I Det nye testamente skriver Paulus om de ti bud i flere av sine brev. I Romerbrevet (3:19-20) sier han at loven skal forkynnes for at hver munn skal lukkes og hele verden bli skyldig for Gud. Den skal skape syndserkjennelse.

Guds rettferdighet

Loven (de ti bud) er en beskrivelse av Gud og forteller oss om hans hellighet, hans renhet og opphøyethet. Den er slik Gud er, og Gud er slik loven er. Gud er hellig, rettferdig og god, derfor er også loven det (Rom 7:12). Gud er også kjærlighet. Derfor er det største budet i loven: Du skal elske Herren din Gud av hele ditt hjerte, av all din sjel og av all din hu og du skal elske din neste som deg selv (Mat 22:36-39). Loven er åndelig (Rom 7:14) og krever ikke bare den ytre gjerningen av oss, men vårt hjerte og vår kjærlighet. «Kjærligheten gjør ikke nesten noe ondt, derfor er kjærlighet lovens oppfyllelse»

(Rom 13:10). Lovens «Du skal!» og «Du skal ikke!» sier oss at Gud krever det gode av oss og forbyr oss å være onde og gjøre ondt. Loven krever fullkommenhet av oss fordi han selv er fullkommen. Ved å bryte ett av budene, har vi brutt alle (Jak 2:10) og vi er forbannet av Gud (Gal 3:10). Dette er Guds rettferdighet.

Lovens gjerning skrevet i hjertene

Fra Adam til Moses hadde alle folk «lovens gjerning skrevet i sitt hjerte» (Rom 2:14-15), enten anklaget den, eller den forsvarte dem. Dette ser vi med de første menneskene, Adam og Eva. Straks de hadde syndet mot Gud ble de begge «var at de var nakne». De kjente på fordømmelsen fra loven i sitt hjerte. Den kalte dem til å gå til Gud for å erkjenne og be om nåde. Men de bøyde seg ikke for samvittighetens tale i hjertet. I stedet bandt de fikenblad om seg og gjemte seg for Gud. Slik gjorde de aller fleste i denne tid, de neglisjerte lovens tale i sitt hjerte. Etter en tid rammet Guds rettferdige dom dem (eksempler: vannflommen og Sodomas ødeleggelse). Men noen bøyde seg for dens tale, omvendte seg og søkte Herren. Vi kan nevne Abel, Enok, Job, Lot og Melkisedek.

Fra Moses til i dag

Fra Moses til i dag har vi i tillegg til at lovens gjerning er skrevet i våre hjert-er, fått de ti bud. De samstemmer med lovens gjerning i hjertene. Jødene skulle

innprente dem i sine barn, skrive dem på dørstolpene i huset, på portene og binde dem som et tegn på hendene (5Mos 6:1-9). Det skulle til alle tider minne dem om Herrens hellighet og hans gode vilje. Senere ble budene skrevet og trykt på papir og mange har blitt opplært i dem.

Guds mening med budene

Gud ga budene for å veilede oss i vårt forhold til seg (2Mos 12:24). I Rom 5:20 skriver Paulus at Gud ga de ti bud for at «fallet skulle bli stort». Ved de ti bud skulle vi lære vår synd å kjenne (Rom 7:7). Den skulle bli overmåte syndig for oss ved budet (Rom 7:13). Hver munn skulle lukkes og alle skal bli skyldige for Gud (Rom 3:19-20).

Ut av dette forstår vi at Guds tanke med de ti bud var at vi ved dem skulle få se mer av vår synd og bli skyldige for ham. Loven skal lede oss til sannhets erkennelse om oss selv og om Gud. Den skal vise oss at vi er under Guds dom og vrede med vårt liv. Den anklager oss (Joh 5:45). Som det står skrevet: Bokstaven (loven) slår i hjel, den står i fordømmelsens tjeneste (2Kor 3:6). Dette er lovens oppgave. Syndens lønn er døden, som Skriften sier (Rom 6:23).

Guds uforskyldte nåde

I Galaterbrevet (3:24) leser vi at loven er en tuktemester (læremester) til Kristus. Den skal drive synderen til Kristus, til den uforskyldte nåden ved ham, for å bli rettfærdiggjort ved tro. Synderen får tro seg frelst på grunn av Jesu stedfortredende gjerning. Han blir fraregnet sine synder og tilregnet Jesu

rettfærdighet. Eller som Paulus skriver (Rom 3:24): «de blir rettfærdiggjort uforskyldt av hans nåde ved forløsningen i Kristus Jesus». Loven skal gjøre synderen trengende til Jesu frelsesverk.

Der loven ikke får gjøre sin fordømmende gjerning til død, kan heller ikke evangeliet skape et nytt liv ved nåden. Herren dør for å gjøre levende, han slår for å lege (5Mos 32:39). I Salme 85:11 står det at nåde og sannhet skal møte hverandre. Dette ser vi med Jakob. Han fikk ikke velsignelsen før det kom sannhet i hjertet – da han bekjente at han var Jakob, en bedrager (1Mos 32:26-29). Og Guds hånd lå tungt på David inntil han bekjente sin synd for Herren (Sal 32). Først da det kom sannhet i deres hjerter, fikk de nåde fra Herren.

Guds godhet

Noen hevder at Guds godhet driver oss til omvendelse og tro, og henviser til Rom 2:4. Det skulle vært slik, men vi er så stivnakkede at vi bøyer oss ikke for Gud ved hans godhet. Vi misforstår den og tror ikke at Gud er så hellig og rettfærdig som han er, så lever vi videre i våre synder uten omvendelse og tro.

Slik var det også med Israelsfolket. I de gode dagene forlot de Herren og hans lov. Herren sendte da onde dager over dem. Da ropte de til ham i sin nød og han frelste dem (Sal 107:12-13). Han bøyde deres hjerter ved lidelser og tukt. Det var også Guds godhet!

Forkaster vi loven

Forkaster vi loven som er skrevet i våre hjerter, og de ti bud, kan vi ikke

Møtekalender

Februar

6.-10.	Lebesby <i>Bjarne Gjuvsland</i>
9.-10.	Årnes <i>Lars Fossdal</i>
9.-10.	Askim <i>Jan Eirik Berre</i>
19.-24.	Varhaug <i>Lars Fr. Ellingsen,</i> <i>Lars Fossdal</i>
21.-24.	Hermanstølen (ungdomsleir) <i>Martin Fjære m.fl.</i>

24.	Mosvik <i>Ingar Gangås</i>
-----	-------------------------------

Mars

1.-3.	Bangsund <i>Ingar Gangås</i>
5.-9. (10.)	Østre Kvelde <i>Per Bergene Holm</i>
8.-10.	Steinsdalen
8.-10.	Langli <i>Martin Fjære</i>
9.-10.	Årnes

komme til sannhets erkjennelse og bli frelst. Det blir bare egenrettferdighet og fariseisme, slik det også var med Paulus før han ble omvendt. Han sier det slik: «Jeg levde en tid uten lov (som fariseer), men da budet kom (inn i hjerte og samvittighet), ble synden levende igjen, jeg derimot døde, og budet som var til liv, ble funnet å være meg til død» (Rom 7:9-10). Ved loven ble hans synd overmåte syndig (Rom 7:13), han døde åndelig sett. Han mistet enhver tro på at han kunne bli frelst. I denne stillingen ble evangeliet et gledens budskap for ham til frelse og et nytt liv.

Ved profeten Jesaja (26:10) sier Herren: «Dersom den ugudelige (den ubotferdige) får nåde, lærer han ikke rettferdighet. I rettvishetens land gjør han urett og han ser ikke Herrens høyhet». Dette ser vi også i dag. Mange som bekjenner kristennavnet har dratt seg unna lovens dom i sitt hjerte. Den har

ikke fått gjøre sin gjerning i dem og slått dem i hjel. De har bare en anerkjennende tro på Jesus, slik mange hadde også på Jesu tid. De gjør urett (lever lovløst og i synd), ser ikke forskjell på kjød og Ånd, og på verden og Guds rike. Får de råde, drar de verden inn i Guds forsamlinger.

Loven i hjertet

Når så en synder kommer til tro på Jesus, skriver Gud sin lov inn i hans hjerte og sinn (Heb 10:16). Nå er ikke Guds lov lenger en fremmed vilje for ham, slik den var det tidligere. Den er nå hans lyst og vilje (Sal 1:1-3). Han ønsker å leve til ære for sin Herre og Frelser.

Ikke under loven

Den troende er ved loven død for loven for å leve for Gud (Gal 2:19). Han hører Herren til og han er under nåden (Rom 6,14). Han slipper derfor å oppfylle loven for å bli rettferdig for Gud,

for ved troen på Jesus er han rettferdig for Gud. Loven er like fullt Guds gode vilje med hans liv. Den er en rettesnor for hvorledes han skal leve overfor Gud og mennesker. Og den er en rettesnor for hvordan han skal styre og døde den gamle Adam – den onde lyst i hjertet.

Loven vil fortsette å overbevise ham om hans synd. Han lever i lyset med sitt liv, bekjenner sin synd og blir rensert i Jesu Kristi, Guds sønns blod. Han får tro at han er hvit som sne (1Joh 1:7;9). Eller som Jesus sa det (Joh 13:1f.): Den som er badet er ren over det hele. Men under vandringen blir han skitten, og han må få vasket sine føtter. Loven skal fremdeles vise oss vår synd og gjøre oss trengende til den uforskyldte nåden. Da blir nåden en kraft som gjør at vi sier nei til synden og det onde og ja til det gode og lever et gudfryktig liv i denne verden mens vi venter på det salige håp (Tit 2:11-13).

Loven har tre oppgaver

Martin Luther sa at loven har tre oppgaver: 1. Den skal opprettholde en etisk standard og moral i samfunnet. 2. Den er en tuktemester til Kristus, og 3. Den er en rettesnor for de troendes liv.

Loven må forkynnes

Ut fra dette ser vi hvor viktig det er at loven forkynnes klart. Jesus forkynte loven i møte med mennesker for at de skulle komme til sannhets erkjennelse. Det gjorde han til den rike mannen (Mar 10:17-22) og kvinnen ved Sykars brønn (Joh 4:4-19). Den rike mannen ville ikke bøye seg for Jesu ord og gikk bedrøvet bort – han ville ikke miste sin

«herlighet». Kvinnen derimot bøyd seg for hans ord og fikk et møte med ham til frelse. En tro uten erfaringen som Paulus skriver om: «For jeg er ved loven død for loven for å leve for Gud» (Gal 2:19), er ingen sann tro. Det blir en annen Jesus og et annet evangelium.

Det er i dag som i den gamle pakts tid. De falske forkynnerne tidde om loven, om Guds hellighet og om Guds dom over dem som levde i synd (Jer 23:22). De forkynte fred, fred. Mens de sanne forkynnerne sto i Herrens fortrolige råd og talte til vekkelse, omvendelse, frelse og et hellig liv.

Loven driver til omvendelse

Gjennom forkynnelsen av loven møter vi en hellig Gud som ikke tåler synd og at syndens lønn er døden. Vi får se vår synd, vi drives til omvendelse, vi kommer til sannhets erkjennelse og vi drives til Kristus og blir rettferdiggjort av tro og ikke ved gjerninger. Da blir det en sann omvendelse, for da er det Herren som omvender synderen ved evangeliet. Herren skriver da sin lov inn i hans hjerte og han innretter sitt liv etter den. Han vil leve et hellig liv for Jesus fordi han er frelst, og ikke for å bli frelst.

Bøyer du deg for lovens dom over ditt liv? Driver den deg til omvendelse fra dine synder (lovens første bruk)? Drives du på grunn av loven til Kristus og den uforskyldte nåde (andre bruk)? Rettleder den deg i ditt liv ovenfor Gud og mennesker (tredje bruk)? «Den jeg vil se til», sier Herren, «det er den elendige, den som er sønderknust (av loven) og forferdet over mitt ord (Jes 66:2)».

Nikodemus

Av Reidar Heian

Da Jesus møtte mennesker, gjorde han aldri forskjell på dem. Det betyr ikke at han behandlet alle likt. Men han hadde ett felles mål med alle: At de skulle bli frelst og nå himmelen til slutt. Derfor møtte han menneskene der de var, og han behandlet dem som en som kjenner hjertene. Og så møtte han dem med kjærlighet, ekte guddommelig kjærlighet. I hvert enkelt menneske så Jesus en udødelig sjel som han skulle dø for. Og han ville så gjerne at det ikke skulle være forgjeves for noen.

Det var denne Jesus, Nikodemus kom til i en sen nattetime. Det ser ut til at han var kommet i nød for sin sjel, og nå måtte han få snakke med Jesus alene. Det kan nok være flere årsaker til at han oppsøkte Jesus om natten. Han var jo en rådsherre, står det. Det står også at han var en av fariseerne, og vi vet jo hvordan fariseerne så på Jesus. Det kan vi lese om mange steder i evangeliene. De fleste av dem var Jesu bitre motstandere. Men slik var ikke Nikodemus. Han hadde nok blitt grepet av Jesu tale. Nå måtte han få snakke med ham.

Og da var det vel tryggest å gjøre det om natten når ingen andre kunne se det. Det Nikodemus ikke visste, var at da han kom til Jesus denne natten, så visste Jesus alt om ham. Jesus så hans nød og visste at denne sjel kunne han nå inn til med sin frelse. Du kan tro det gledet Jesu hjerte å få dette nattebesøk.

Han var alltid beredt til å hjelpe mennesker i nød, både timelig og åndelig nød. Ja, hans siktemål var alltid den åndelige nød, for han ville så gjerne frelse alle. Nikodemus begynner samtalen med disse ordene: «Rabbi, vi vet at du er en lærer kommet fra Gud, for ingen kan gjøre de tegn som du gjør uten at Gud er med ham» (Joh 3: 2). Dette var jo en berømmelse av Jesu storhet. Men hva svarer Jesus på dette? Han som er visdommen, han som lengter etter sjelenes frelse, han går rett på sak og sier til Nikodemus: «Sannelig, sannelig sier jeg deg: Uten at en blir født påny, kan han ikke se Guds rike» (3:3). Det sier han til Nikodemus, en rådsherre, en av folkets veiledere, en som andre så opp til på grunn av hans kunnskap og gode livsførsel. Det er som om han sier direkte til ham: «du mangler én ting, Nikodemus. Du må bli født på ny, ellers kommer du aldri inn i himmelen». Ser du, Jesus snakker ikke uklart, han går rett på sak. Det hjelper ikke med all verdens kunnskap, det hjelper deg ikke om du kan hele Bibelen utenat, hvis ikke du er et gjenfødt menneske, altså født av Gud til et nytt menneske. Det er en som har forklart dette slik: «Gjenfødselen er ikke en ny, naturlig fødsel, slik Nikodemus tenkte seg. Men gjenfødselen er en åndelig gjerning som Gud gjør i menneskehjertet». Ja, det skjer en stor forandring med et slikt menneske. Det blir et nytt lys

i forstanden, og i viljen blir det en ny lengsel, lyst og kraft. Vi kan si at det blir et nytt liv i det menneske som før var åndelig dødt. Og alt dette er ikke noe som mennesket selv kan klare å få til, men det er Den Hellige Ånds gjerning, når han kan få gjøre Ordet levende for menneskehjertet. Kanskje vi kan forklare hva gjenfødelse, eller den nye fødsel er, ved å si det slik: Det er det samme som å bli gitt en levende tro, eller bli vekket opp av den åndelige død, omvendt og satt over fra mørke til lys, fra satans makt til Gud. I Efeserbrevet (2:5) leser vi: «Gud gjorde oss levende med Kristus, vi som var døde ved våre overtredelser».

Alt dette er Guds gjerning, og det skjer når et menneske lytter til evangeliet om Jesus og tar imot dette Ordet. Loven, eller de ti bud, gjør oss skyldige for Gud. Men evangeliet om vår stedfortreder, Jesus, setter oss i frihet. Det er dette Jesus vil si til Nikodemus i denne samtalen (3:14-15): «Og likesom Moses opphøyet slangen i ørkenen, slik må menneskesønnen bli opphøyet, for at hver den som tror på ham, skal ha evig liv». Så kommer vers 16 som kalles den lille Bibel, fordi det inneholder hele Bibelens kjerne i få ord: «For så har Gud elsket verden at han gav sin Sønn, den enbårne, for at hver den som tror på ham, ikke skal fortapes, men ha evig liv».

Dette budskapet vil Jesus ha spredt ut over hele verden, fra nord til sør, fra øst til vest. Da Jesus døde på korset, var det for deg og meg og alle mennesker, fra det første menneske, Adam, til den

siste som blir født på denne jord før Jesus kommer igjen. Det er når dette budskapet får gripe menneskehjertet at et menneske blir gjenfødt. Og vet du hva som skjer da? Da blir du borger i et helt annet rike, Guds rike. Du får samfunn med Jesus, du blir arving til himmelen. Tenk så store ting, å være arving til himmelen! I dette lyset får du se at livet her på jord er bare en kort reise. Du har fått et annet mål, et annet hjem. Himmelen er hjemmet ditt, og da innretter du også livet ditt slik at du om mulig også kan få andre med deg på himmelveien. Du ønsker at flere skal få se dette store som du har fått se; Jesus er min frelser, han har kjøpt meg til Gud med sitt blod. Jeg er hans og han er min.

Jeg undres på hva Nikodemus tenkte da han denne natten satt og lyttet til det Jesus sa til ham. Det må ha vært rart for denne lærde mannen å bli tiltalt på denne måten. Men Nikodemus bøyde seg for Jesus, og lykkelig var han. Jeg tror det skjedde noe stort med Nikodemus denne natten. Det står riktignok ikke mye om hva som skjedde videre. Men det står lenger ut i Johannesevangeliet at Nikodemus var en av de to som tok Jesu døde legeme ned av korset og begravde det (Joh. 19,39).

På slutten av teksten her i Johannes-evangeliets tredje kapittel kommer Jesus med noen alvorlige ord (19-20): «Og dette er dommen, at lyset er kommet til verden, og menneskene elsket mørket framfor lyset, for deres gjerninger var onde. For hver den som gjør det onde, hater lyset og kommer ikke

til lyset, for at hans gjerninger ikke skal bli refset». Det Jesus vil ha sagt er at han, som er verdens lys, nå står midt iblant dem. Han er kommet for å frelse alle, men de fleste vil ikke ta imot ham. Menneskene elsker mørket fremfor lyset. Det vil si at de ønsker ikke å bryte med det livet de lever. Slik er det også i dag dessverre. Det ropes på frihet overalt, frihet til å leve slik en selv vil. Saken er bare den at det de fleste kaller frihet, er egentlig slaveri. De er bundet av mørkets fyrste, satan, uten å vite det selv. Nei, den sanne frihet finnes bare hos Jesus. Det er når du får se inn i evangeliet at du kommer inn i frihetens rike. Da blir du løst fra syndens lenker og bundet til Jesus. *Det* er frihet, men det forstår ikke verdens mennesker. Men det menneske som har fått oppleve denne friheten vil ikke bytte med noen.

Nå spør jeg deg, kjære venn: Har du kommet til Jesus som en fortapt synder? Har du bekjent dine synder for ham? Har du sett at det som skjedde da Jesus døde på Golgata, det var for deg? Tror du at Jesu blod renser deg fra all synd? Har du fått se hvor stort det er å være et Guds barn og himmelens arving? Har Den Hellige Ånd fått åpenbare dette for hjertet ditt slik at du har hvile i Jesu sår, da er du et lykkelig menneske.

Hvis du ikke har det slik, så kaller Herren på deg i dag. Han vil så gjerne inn til deg med sin frelse. Hør hva han sier til et ugudelig og gjenstridig folk hos profeten Jeremias (29:11): «For jeg vet de tanker jeg tenker om dere,

Barnebladet Nøkkelen

NLL gir ut barnebladet Nøkkelen, som kommer ut med 10 nr. pr. år. Et års abonnement koster 200 kr. Bladet kan bestilles på:
nokkelen.adresse@nll.no
Tlf.: 938 49 087 (Sara Heian)

sier Herren. Det er fredstanker og ikke tanker til ulykke. Jeg vil gi dere fremtid og håp». Han vil så gjerne si deg at han elsker deg og at du skal få del i alt det han har gjort for deg. Hør hva han sier et annet sted (Mat 11:28): «Kom til meg, alle dere som strever og har tungt å bære, og jeg vil gi dere hvile». Min venn, du vil aldri angre om du tar imot innbydelsen fra Herren. Men du vil komme til å angre bittert hvis du sier nei og fortsetter i ditt syndeliv. Og ingen skal heller behøve å si: «Jeg er for stor synder til at Jesus kan ta imot meg. Nei, hør hva Gud selv sier i Ordet sitt (Jes 1:18): «Kom og la oss gå i rette med hverandre, sier Herren. Om deres synder er som purpur, skal de bli hvite som snø, om de er røde som skarlagen, skal de bli som den hvite ull». Nei, Herren spør ikke om hvor store synder du har gjort, men han tar imot hver den som bekjenner sin synd og kommer til ham. Jesus har gjort opp og betalt for *all verdens synd*. I dag kaller Herren på deg og sier: Kom!

*Tale holdt i Peru,
september 2018*

L&E

Brudgommen lengter etter sin brud

Av Per Berge

Jesus sier: «Uten at en blir født på ny, kan han ikke se Guds rike» (Joh 3:3b).

Nikodemus hadde vanskelig for å forstå Jesu budskap om å bli født på ny! Mye mulig var rådsherren på plass under all dramatikken på Golgata. Med Jesus Kristus som læremester, hadde fariseeren allerede fått hørt det dyrebare evangeliet: «For så har Gud elsket verden at han gav sin Sønn, den enbårne, for at hver den som tror på ham, ikke skal fortapes, men ha evig liv» (Joh 3:16).

Ved Jesu og røvernes kors må det ha kommet tydelig fram for en tilskuer som Nikodemus hva evangeliet er. Kanskje ble det åpenbart for ham fra himmelen at «Menneskesønnen er kommet for å søke og frelse det som var forapt» (Luk 19:10), og at «alle dem som tok imot ham, dem gav han rett til å bli Guds barn, de som tror på hans *navn*» (Joh 1:12).

Det gamle testamente forkynner også det samme: «Men han ble såret for våre overtreddelser, knust for våre misgjerninger. Straffen lå på ham, for at vi skulle ha fred, og ved hans sår har vi fått legedom» (Jes 53:5). Eller som det står i Salmenes bok: «Herren er barmhjertig og nådig, langmodig og rik på miskunnhet» (Sal 103:8).

Gud bruker røveren til å eksemplifisere for en hel etterlevende verden hva Guds frelse er. Bibelen beskriver hva ethvert menneske er av naturen

etter syndefallets virkelighet: «Vi var døde ved våre overtreddelser og synder. Vi vandret alle i vårt kjøds lyster, og gjorde kjødets og tankenes vilje. Vi var av naturen vredens barn likesom de andre» (Ef 2:1–3). Likesom røveren, kunne heller ikke noe annet menneske takkes Gud ved noen lovgjerning!

Da Guds Sønn var her på jord, oppfylte han til minste detalj Guds lov, de ti bud og kjærlighetsbudene! Jesus er selve lov- og kjærlighetsoppfyllelsen blant alle verdens mennesker! Det er bare Menneskesønnen, Jesus Kristus, som har gjort sin Far til lags! Jesus ble 100 % redningsmann for den 100 % fortapte røveren! Derfor kalles han også Stedfortrederen! Slik som Gud frelste røveren, slik frelser han også alle andre syndere som han kaller til omvendelse! «Og de blir rettferdiggjort uforskyldt av hans nåde ved forløsningen i Kristus Jesus!» (Rom 3:24).

«Men Gud, som er rik på miskunn, har, på grunn av sin store kjærlighet som han elsket oss med, gjort oss levende med Kristus, vi som var døde ved våre overtreddelser. Av nåde er dere frelst. Han oppvakte oss med ham og satte oss med ham i himmelen, i Kristus Jesus, for at han i de kommende tider kunne vise sin nådes overveldende rikdom i godhet mot oss i Kristus Jesus. For av nåde er dere frelst, ved tro. Og dette er ikke av dere selv, det er Guds gave» (Ef 2:4–8).

Før røveren møtte Jesus hadde han den usleste status! Bønnen han rettet mot Jesus Kristus kunne nesten tyde på at han var forberedt på å komme til fortapelsens sted, helvete, for han sier: «Jesus, kom meg i hu når du kommer i ditt rike» (Luk 23:42).

Den forhenværende lovløse og kriminelle ble født på ny! Dette var noe han ikke kunne bidra til selv! Gud er den som virker ved sitt Ord, sin elskede Sønn og Den Hellige Ånd! Den personen som blir gjenfødt, er ifølge Bibelen like hellig og rein innfor Gud som Sønnen og Redningsmannen!

Bibelen sier at alle mennesker av naturen – etter syndefallet – er ugudelige syndere. Det naturlige mennesket går fortapt, om det da ikke blir omvendt og tar imot Guds store *nåde* og tilgivelse, som stråler ut fra Jesu kors!

«Vend øret hit og kom til meg! Hør! Så skal deres sjel leve. Og jeg vil opprette en evig pakt med dere, og gi dere Davids rike *nåde* den visse». «Søk Herren mens han er å finne, kall på ham den stund han er nær!» «Den ugudelige må forlate sin vei og den urettferdige sine tanker og omvende seg til Herren, så skal han forbarme seg over ham, og til vår Gud, for han vil gjerne forlate alt» (Jes 55:3;6;7). Slik taler Herren.

Denne røveren representerer alle syndere gjennom alle tider og som takker *ja* til syndenes forlatelse og får eie *alle Guds herlige løfter*, takket være Jesu Kristi gjerning på jord! På ham ble det oppfylt som Skriften sier: «For er vi blitt forenet med ham ved en død som er lik hans død, så skal vi også bli

det ved en oppstandelse som er lik hans oppstandelse» (Rom 6:5).

Ingen mennesker har kommet nærmere det å kunne oppfylle dette verset bokstavelig enn nettopp røveren på høyre side av Jesu kors! Vi kan alle være røveren dypt takknemlig at han helt ut viste dette. Derfor kan vi på denne måten konstatere at han hang der på vegne av oss!

Det forunderlige er at like før røveren ble frelst, var han et bilde på evig død og fortapelse. Også han spotet og foraktet verdens frelser i forkant! Men etter at han hadde flyttet inn i syndsforlatelsens mektige rike, ble han ikke noe mindre enn det edleste av det edle! Den frelste røveren er den aller første kristne representanten som fikk flytte med til himmelen like etter Jesu død på korset. Siden da har røveren på en spesiell måte vært et bilde på Jesu Kristi brud! Himmelsbilletten er av ren *nåde*! Verken Abraham, Isak, Jakob, Daniel, David, Peter, Johannes, Lukas, Stefanus eller Paulus kunne ha oppnådd herligheten på annet vis!

Bibelen sier at hver den som er under Guds *nåde*, er Jesu brud, der han er Brudgommen! «Den som tror på Sønnen, har evig liv. Men den som ikke vil tro på Sønnen, skal ikke se livet, men Guds vrede blir over ham» (Joh 3:36). Dette skal snart virkeliggjøres gjennom evigheters evighet! «Han som vil at alle mennesker skal bli frelst og komme til sannhets erkjennelse. For det er én Gud, og én mellommann mellom Gud og mennesker, mennesket Kristus Jesus, han som gav seg selv til

en løsepenge for alle, et vitnesbyrd i sin tid» (1Tim 2:4-6).

Røveren som hang på motsatt side av verdens frelser, kom dessverre til motsatt standpunkt! Han endatil spotet og foraktet ham som ellers kunne blitt denne ugudeliges frelser! Det er fryktelig for hvert menneske som lider samme skjebne. Tenk å være fortapt for all evighet!

For det står skrevet: «Kjødets gjerninger er åpenbare. Det er slikt som utukt, urenhet, skamløshet, avgudsdyrkelse, trolldom, fiendskap, trette, avindsyke, sinne, ærgjerrighet, splittelse, partier, misunnelse, mord, drukenskap, svirelag og annet slikt. Om dette sier jeg dere på forhånd, som jeg også før har sagt dere: De som gjør slikt, *skal ikke arve Guds rike*» (Gal 5:19-21). Om du framelsker, samtykker og har lyst til å gjøre det samme selv – så som abort for eksempel – ja, så er du en like stor synder selv. Og abort er jo mord! Ekteskap og samliv mellom to av samme kjønn er en vederstyggelighet for den hellige, allmektige gode Gud og Far! Alle disse ting kommer under Guds vrede!

For deg som forstår at du er utenfor det rikeste og gledeligste som fins: Enten du er ateist, muslim, buddhist, kriminell eller hva som helst ellers, Guds nåde gjelder like mye for deg, om du bare ville la deg omvende fra alle dine synder og ta imot syndenes forlatelse fra han som kan rense og lege fullkomment!

Bibelens tale er at forskjellen mellom disse to utganger av livet er en

evig himmel eller et evig helvete! Mennesket må selv velge sin uendelige framtid: mellom total avhengighet til Jesus Messias, eller å avvise ham! Derfor utgjør Golgatahøyden det største veiskillet i menneskeheten! Røverne viser det totale alvoret. Jesus kommer hastig tilbake til jord! Han kommer for å dømme levende og døde! De som da lever med Jesus i syndenes forlatelse, blir reddet for evigheten! Du vil vel bli med på denne veldige triumfen?

Om vår Frelseres fornedrelse nok tok til fra evighet av, så kan vi få tro at parallelt var der en sterk lengsel til stede: «Han sa til dem: Jeg har lengtet inderlig etter å ete dette påskemåltid sammen med dere før jeg lider. For jeg sier dere: Jeg skal aldri mer ete det før det er blitt fullendt i Guds rike» (Luk 22:15f). Her ser vi en dobbel lengsel. Den siste gjelder det hinsides evige: Når hele Jesu Kristi, brudgommens brud, er ferdig fullendt i evighetens fullkomne rike!

Så gjelder det å ikke høre til den falske, uekte brud! Da har du på deg din egen drakt som består av synd og egenrettferdighet. For slike gjelder ikke nåden. Det er bare Jesu rettferdighet som gir adgang til himmelen!

«Jeg er Davids rotskudd og ætt, den klare morgenstjerne. Ånden og bruden sier: Kom! Og den som hører det, la ham si: Kom! Og den som tørster, han får komme! Og den som vil, han får ta livets vann uforskyldt!» (Åp 22:16b–17). «Han som vitner dette, sier: Ja jeg kommer snart! Amen, ja kom Herre Jesus! Vår Herre Jesu Kristi

Fritz von Uhde (ca. 1886): «Kristus og Nikodemus»

nåde være med dere alle!» (Åp 20–21).

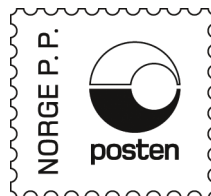
Røveren som tok imot frelse fra Jesus, troner som den største predikant gjennom alle tider, sett i forhold til levetid som kristen! Han var ussel, fattig, blind og naken – i alle fall i overført betydning. Men han fikk slik bruk for «det Guds lam som bærer all verdens synd». Hans vitnesbyrd om frelseren trenger ingen å ta feil av!

Han opplevde den nye fødsel: Han ble avkledd sin gamle, menneskelige, syndige kledning, og overkledd med Jesu, brudgommens rettferdighetsdrakt!

«Derfor, om noen er i Kristus, da er han en ny skapning, det gamle er forbi, se, alt er blitt nytt» (2Kor 5:17).

*Av nåde alt jeg får
hos Gud fra først til sist,
Av nåde leges mine sår
av legen Jesus Krist.
Nådefulle Gud, synd du sletter ut,
Jesus tok all synd som sin,
og derfor også min.
(Sb 235:1. Philip Doddridge, 1755)*

*Så takk og pris da, du store Gud,
ha takk for blodet, for blodet!
Takk, at du valgte min sjel til brud,
ha takk for blodet!
Når jeg står hjemme i hvite klær,
da skal jeg synge som aldri her
en takk for blodet, for blodet.
(Sb 255:4. Fredrik Wisløff, 1928)*

Returadresse:
Lov og Evangelium
Dalenvæien 732
3160 Stokke

Vennligst gi ekspedisjonen beskjed i god tid ved adresseforandring!

En spesiell opplevelse

Av Ingar Gangås

Under siste besøk til Sør-Amerika opplevde jeg noe som jeg sent vil glemme og som jeg gjerne vil dele med bladets lesere.

Jeg hadde vært med på å innsette eldste og diakoner i to nye forsamlinger i Sucre, Bolivia, den ene i en byforsamling og den andre i et nybyggerstrøk på landsbygden. Det var en høytidelig stund på begge plasser.

Så skulle det være felles styremøte for disse to menighetene. Jeg var med som representant for Lekmannsmisjonen i Norge, men satte meg litt i bakgrunnen for å være tilhører.

De to styrene kom til et vanskelig punkt på listen. Det gjaldt støtte til evangelisten som hadde startet opp arbeidet i nybyggerstrøket. Han ble bedt om å forlate rommet mens de andre drøftet dette. I flere år hadde evangelisten samlet en liten flokk regelmessig hver søndag og forkynt Ordet for dem. Av og til kunne de gi ham noe av kollektene til reisepenger. Men de er ytterst fattige, så deres muligheter er svært begrensede. De har ikke hatt noen tilknytning til noen misjon tidligere,

men ville være lutherske. Etter å ha lest litteraturen som «Såmannen» gir ut, er flere blitt løst og har funnet hvile i evangeliet om Jesus.

Misjonæren som satt på bakerste benk var spent. Ville de nå be misjonen i Norge om økonomisk hjelp?

En arbeider i byforsamlingen tok ordet og foreslo at de skulle gi en del av kollektene og tienden som de samler inn. De andre støttet dette. Men da samme arbeider foreslo 1 200 bolivianos i måneden (tilsvarende 1 500 kroner) ble det stille – en sum som tilsvarer en fjerdedels lønn. Da reiser en av de «eldste» fra landsbyen seg. «Vi tre fra vår forsamling må drøfte dette ute på gangen», sa han. De er svært fattige, har knapt nok til mat. Etter en god stund kom de inn igjen. Det var stille rundt bordet. «Vi er kommet til», fortsatte han, «at vi ikke kan unnvære Guds velsignelse, derfor vil også vi være med og ta vår del».

Da var det vanskelig å holde tårene tilbake. De ville stole på Herren og leve under Guds velsignelse!

L&E